

رِسَالَةٌ فِي النِّفَاقِ بِقِسْمَيْهِ
وَصِفَاتِ الْمُنَافِقِينَ

Nifâkın İki Kısmı ve Münâfıkların
Sıfatları Hakkında Bir Risâle

Şeyh'ul İslam
Muhammed bin Abd'il Vehhâb

Tevhid'e Davet
Darultawhid.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Rahmân ve Rahîm olan Allâh'ın Adıyla.

Şeyh'ul İslam Muhammed bin Abdilvehhâb Rahimehullâh şöyle dedi:

“Bundan dolayıdır ki Allâhu Teâlâ, Bakara Sûresi'ne ilk dört âyette müminlerin vasıflarını, daha sonra iki âyette kâfirlerin vasıflarını ve nihâyet on üç âyette de münâfıkların vasıflarını anlatarak başlamıştır. İmân, küfür ve nifâktan her birisinin asılları ve şu'beleri olduğuna Kitâb ve Sünnet delâlet ettiği gibi, kendisinden nakledilen hadîste de Alî bin Ebî Tâlib Radiyallâhu Anh bunu bu şekilde açıklamıştır.”

رِسَالَةٌ فِي النِّفَاقِ بِقِسْمِيهِ وَصِفَاتِ الْمُنَافِقِينَ

Nifâkın İki Kısmı ve Münâfıkların Sıfatları Hakkında Bir Risâle

Müellif:

Şeyh'ul İslam Muhammed bin Abdilvehhâb
Rahimehullâh

(1206 H)

Darultawhid

Tevhide Davet

 www.darultawhid.com

 info@darultawhid.com

 english@darultawhid.com

 t.me/darultawhid

 t.me/darultawhid_english

رِسَالَةٌ فِي النِّفَاقِ بِقِسْمِيهِ وَصِفَاتِ الْمُنَافِقِينَ

Nifâkın İki Kısmı ve Münâfıkların Sıfatları Hakkında Bir Risâle¹

Şeyh'ul İslam Muhammed bin Abdilvehhâb

(1206 H)

Rahimehullâhu Teâlâ

Büyük Nifâk ve Küçük Nifâk

Şeyh Muhammed bin Abdilvehhâb Allâh onu Firdevs-i Â'lâ'ya yerleştirsin!
dedi ki:

“Allâh sana rahmet etsin, bil ki; Allâhu Teâlâ, Muhammed Sallallâhu Aleyhi ve Sellem'i gönderip onu hicret ve zaferle izzetlendirdiğinden beri insanlar üç kısma ayrılmıştır:

1. Müminler Kısmı: Muhammed Sallallâhu Aleyhi ve Sellem'e zâhiren ve bâtinen (gerek dış görüntü olarak gerekse de iç âlemlerinde) îmân etmiş olanlardır.

2. Kâfirler Kısmı: Muhammed Sallallâhu Aleyhi ve Sellem'i inkâr ettiklerini açıkça ortaya koyanlardır.

3. Münâfıklar Kısmı: Zâhirde Muhammed Sallallâhu Aleyhi ve Sellem'e îmân etmiş (gözükmekle beraber), bâtinen (iç âlemlerinde) îmân etmemiş olanlardır.

¹ El-Cevâhir'ul Mudiyye, 12-14 (Mecmûat'ur Rasâ'il ve'l Mesâ'il'in Necdiyye içinde, 4/12-14); ayrıca ed-Duraru's Seniyye, 1/190-193.

Bundan dolaydır ki Allâhu Teâlâ, Bakara Sûresi'ne ilk dört âyette müminlerin vasıflarını, daha sonra iki âyette kâfirlerin vasıflarını ve nihâyet on üç âyette de münâfıkların vasıflarını anlatarak başlamıştır. İmân, küfür ve nifâktan her birisinin asılları ve şubeleri olduğuna Kitâb ve Sünnet delâlet ettiği gibi, kendisinden nakledilen hadîste de Alî bin Ebî Tâlib Radyallâhu Anh bunu bu şekilde açıklamıştır.

Nifâkın bir kısmı **Büyük Nifâk/en-Nifâk'ul Ekber'**dir ki bunun sâhibi ateşin en alt tabakasında bulunacaktır.² **Abdullâh bin Ubeyy** ve diğerlerinin nifâkı gibi. Rasûl'ü tekzîb ettiğini (yalanladığını) ortaya koymak veya Rasûl'ün getirdiklerinin bir kısmını inkâr etmek ya da Rasûl'e buğzetmek yahut da Rasûl'e tâbî olmanın gerektiğine dair i'tikâdın bulunmayışı, Rasûl'ün getirdiği dînin başarısızlığına sevinmek, Rasûl'ün dîninin gâlibiyetine üzûlmek ve benzeri gibi ancak Allâhu Teâlâ ve Rasûlü Sallallâhu Aleyhi ve Sellem'e düşman olan kişilerin sâhib olacağı hasletlerdir.

Bu hasletler Rasûlullâh Sallallâhu Aleyhi ve Sellem zamanında mevcut olduğu gibi ondan sonraki dönemlerde daha da artmıştır. Çünkü Rasûlullâh Sallallâhu Aleyhi ve Sellem zamanında imânın gerekleri daha kuvvetliydi. İmânın gerekleri kuvvetli olmasına rağmen (o dönemde) nifâk mevcutsa imânın daha zayıf olduğu sonraki dönemlerde nifâkın var olması ise daha evlâdır.

İşte bu anlatılanlar büyük nifâkla alâkalıdır. Bundan Allâh'a sığınırız.

Küçük Nifâk/en-Nifâk'ul Asgar'a gelince bu, amellerdeki nifâk ve benzerleridir. Konuşunca yalan söylemek, söz verince sözünde durmamak veya emânet verildiği zaman emânete hıyânet etmek gibi. [Sahîhayn'da geçen]³ meshûr hadîste, Rasûlullâh Sallallâhu Aleyhi ve Sellem'in buyurduğu

² Zirâ Allâhu Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

“Doğrusu münâfıklar, cehennem ateşinin en aşağı tabakasındadırlar...” (en-Nisâ 4/145)

³ Parantez içi ilâve ed-Durar'us Seniyye'de mevcuttur.

üzere:

«Münâfiğin alâmeti üçtür; Konuşunca yalan söyler, söz verince sözünde durmaz, kendisine bir şey emânet edilince ihânet eder. Namaz kılsa da oruç tutsa da Müslüman olduğunu iddiâ etse de böyledir.»⁴

Münâfıkların Sıfatları

Cihâddan yüz çevirmek de yine bu bâbdandır. Çünkü bu amel Rasûlullâh Sallallâhu Aleyhi ve Sellem'in bildirdiği üzere münafıkların hasletlerindedir:

«Savaşmadan ve içinden savaşı geçirmeden (Allâh yolunda savaşma arzusu duymadan) ölen kimse, nifâktan bir şube üzere ölü.» Müslim rivâyet etmiştir.⁵

Allâhu Teâlâ, “Fâdiha/Kusurları ortaya çıkaran sûre” diye isimlendirilen Berâ'e (Tevbe) Sûresi'ni indirmiştir. Zîrâ bu sûre münâfıkları ayıplayıp bütün suçlarını ortaya çıkarmıştır. Tıpkı İbnu Abbâs Radyallâhu Anh'ın dediği gibi:

“O (Tevbe Sûresi), el-Fâdiha'dır (iç yüzleri açıklayıp rezil edendir). Öyle ki onlar, (rezil etmedik) kimse bırakmayacağını zannedinceye kadar: “Onlardan, onlardan...” diye buyruklar inip durdu.”⁶

Mikdâd İbn'ul Esved Radyallâhu Anh'dan rivâyete göre şöyle demiştir: “Bu sûre 'Behûs (Araştıran)' Sûresi'dir. Zîrâ bu sûre münâfıkların sırlarını araştırıp ortaya çıkarmaktadır.”

Katâde Rahimehullâh şöyle demiştir. “Bu sûre 'Musîra (döküp saçan)'dır. Zîrâ münâfıkların bütün rezilliklerini döküp saçmaktadır.”

⁴ Müslim, Hadîs no: 59'da Ebû Hureyre Radyallâhu Anh'dan.

⁵ Yakın lafızlarla, Müslim, Hadîs no: 1910'da Ebû Hureyre Radyallâhu Anh'dan.

⁶ Yakın lafızlarla Buhârî, Hadîs no: 4882; Müslim, Hadîs no: 3031.

Bu sûre, Rasûlullâh Sallallâhu Aleyhi ve Sellem'in katıldığı son savaşta, Tebûk Gazvesi gününde nâzil olmuştur. Allâhu Teâlâ, İslâm'ı izzetli ve üstün kılmıştır. Münâfikların durumlarını ise bu savaşta ortaya çıkarmıştır. Bu sûrede onları korkaklık ve cimrilikle vasıflandırmıştır. Korkaklık cihâdı terk etmek, cimrilik ise Allâh yolundaki infâkta cimrilikte bulunmaktır.

Allâhu Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

“Allâh'ın kendilerine fazlından verdiği şeylerde cimrilik edenler, bunu kendileri için hayırlı sanmasınlar, aksine bu onlar için şerdir...” (Âl-i İmrân 3/180)

Yine şöyle buyurmaktadır:

“Kim o gün, savaşmak için bir yana çekilmek ya da diğer bir gruba katılmak gibi durumlar hâricinde kâfirlere arkasını dönerse (kaçarsa) Allâh'ın gazâbına uğrar...” (el-Enfâl 8/16)

Allâhu Teâlâ'nın onları bu savaşta korkak ve dehşete düşmüş olarak isimlendirmesine gince; Allâhu Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

“Gerçekten sizden olduklarına dair Allâh'a yemîn ederler. Oysa onlar sizden değillerdir. Aksine onlar ödleri kopan (korkak) bir topluluktur. Eğer onlar bir sığınak bulsalar...” (et-Tevbe 9/56-57) yani, kale ve sığınak gibi yerlere sınırlardı;

“...veya (gizlenecek) mağaralar...” (et-Tevbe 9/57) Yani, suyun çekildiği gibi gizlenebilecekleri mağaralarda gizlenirlerdi;

“...yahut girilecek bir yer (delik)...” (et-Tevbe 9/57) Yani bu, içine girmenin insanı uğraştıracağı yerdir. Veleve ki meşakkat ve sıkıntı çekerek olsa da;

“...oraya kaçarlardı...” (et-Tevbe 9/57) Yani, cihâddan (oraya kaçarlardı);

“...hem de koşarak.” (et-Tevbe 9/57) Yani, kendilerini hiçbir şeyin geri çeviremeyeceği bir koşmayla koşarlardı. Tıpkı yük yüklendiği zaman dizginin onu geri çeviremediği koşan at gibi.⁷

Allâhu Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

“Müminler ancak o kimselerdir ki; onlar, Allâh’a ve Rasûlü’ne îmân edip hiç şüphe etmeyen ve Allâh yolunda mallarıyla, canlarıyla cihâd edenlerdir. İşte sâdıklar (doğrular) onlardır.” (el-Hucurât 49/15)

Allâhu Teâlâ müminleri, îmân eden ve cihâd eden kimselerle sınırlandırmıştır. Ve Allâhu Teâlâ yine şöyle buyurmaktadır:

“Allâh’a ve Âhîret Günü’ne îmân edenler, senden izin istemezler...” (et-Tevbe 9/44)

İşte (bu ve devâmındaki) iki âyet⁸ mümin bir kimsenin cihâdını terk etmek için izin istemeyeceğine dair Allâh’tan bir haberdir. Bu husûsta izin isteyenler ise ancak Allâh’a îmân etmeyen kimselerdir. Bu böyleyse hiç izin istemeden cihâdını terk edenin durumu nasıldır?

⁷ Âyetleri topluca verecek olursak, Allâhu Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

“Gerçekten sizden olduklarına dair Allâh’a yemîn ederler. Oysa onlar sizden değillerdir. Aksine onlar ödleri kopan (korkak) bir topluluktur. Eğer onlar bir sığınak veya (gizlenecek) mağaralar yahut girilecek bir yer (delik) bulsalar, oraya kaçarlardı hem de koşarak.” (et-Tevbe 9/56–57)

⁸ İki âyetin tamamı meâlen şu şekildedir:

“Allâh’a ve Âhîret Günü’ne îmân edenler, Allâh yolunda malları ve canlarıyla cihâd etme husûsunda senden izin istemezler. Senden izin isteyenler ancak Allâh’a ve Âhîret Günü’ne inanmayan ve kalpleri şüpheye düşmüş, şüpheleri içinde bocalayan kimselerdir.” (et-Tevbe 9/44-45)

Allâhu Teâlâ:

“Verdiklerinin kabûl olunmasına engel olan...” (et-Tevbe 9/54) kavlinden:

“...ve (mallarından) ancak istemeye istemeye infâk etmeleridir.” (et-Tevbe 9/54) kavline kadar onları cimrilikle vasfetmiştir.⁹

Allâh Tebâreke ve Teâlâ'nın istemeye istemeye infâk eden kimseye karşı olan zemmi (kınaması) böyleyse infâk etmeyi baştan terkedenden (hiç infâk etmeyen) kimse hakkındaki kınaması nasıl olur?

Allâhu Teâlâ münâfikların Medîne'ye yaklaştıkları vakit müminler için bazen şöyle söylediklerini haber vermiştir:

“İşte bu sizin uğursuzluğunuz yüzünden başımıza gelmiştir. Sizler insanları bu dîne da'vet ettiniz. Bu dîn için savaşım onlara muhâlefet ettiniz.”

Bazen de şöyle söylemektedirler:

“Sizler, bize şurada durmayı işâret ettiniz, ancak biz sizinle sefere çıkmış olsaydık bize bu isâbet etmezdi.”

Bazen de şöyle demektedirler:

“Sizler azlığınız ve zayıflığınıza rağmen düşmanlarınızı dağıtmak istiyorsunuz. Sizi dîninizi aldattı.”

Bazen de şöyle derler:

“Sizler akılsız mecnûnlarsınız, kendinizi ve beraberinizdeki insanları

⁹ Âyetin tamamı meâlen şu şekildedir:

“Verdiklerinin kabûl olunmasına engel olan şey; Allâh ve Rasûlü'nü inkâr etmeleri, namaza üşenerek kalkmaları ve (mallarından) ancak istemeye istemeye infâk etmeleridir.” (et-Tevbe 9/54)

da helâk etmek istiyorsunuz.”

Bazen de buna benzer çeşitli kötü (aşağılayıcı, incitici) kelimeler söylerlerdi. Allâh Azze ve Celle ise onlar hakkında şu kavliyle haber vermiştir:

“Bunlar, düşman birliklerinin gitmediklerini sanıyorlar. Eğer, birlikler yeniden gelse bedevîlerin arasına kaçıp sizinle ilgili haberleri onlardan sormak isterler. Zâten sizin içinizde olsalar bile ancak çok az savaşırlardı.” (el-Ahzâb 33/20)

Allâh Tebâreke ve Teâlâ onları şu üç vasıfla vasıflandırmıştır.

Birinci Vasıf: Onlar, -korkuları [onlardan dehşete düşmeleri]¹⁰ sebebiyle birliklerin beldeden gitmediklerini zannediyorlardı. Bu durum kalbinde hastalık bulunan korkak kimsenin hâlidir. Çünkü böyle kimselerin kalbi, korkutucu haberi tasdîk etmeye, güven haberini ise tekzîb etmeye meyyâldir.

İkinci Vasıf: Birlikler geldiği zaman, sizin aranızda bulunmamayı, bilakis çölde bedevîlerin arasında bulunup “Medîne’den ne haber var, insanların durumu nedir?” diye sizin haberlerinizi sormayı temennî ederler.

Üçüncü Vasıf: Birlikler geldiği zaman, onlar da sizin aranızda bulunacak olurlarsa çok az savaşırlar.

Bu üç vasıf insanlardan çoğuna uymaktadır.

¹⁰ Parantez içi ilâve ed-Durar’us Seniyye’de mevcut olup metinde yer alan **“korkuları”** ibâresi yerine kullanılmıştır.